

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1388

гр. Бургас, 11.10.2021 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, VI ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ** в закрито заседание на единадесети октомври, през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Веселка Г. Узунова

Членове: Таня Д. Евтимова
Димитър П. Стоянов

като разгледа докладваното от Веселка Г. Узунова Въззивно частно
гражданско дело № 20212100501680 по описа за 2021 година

Производството по делото е по реда на чл.274 и сл.ГПК и е образувано по повод подадена частна жалба от П. М. Х. чрез пълномощника и адв.М. от САК против Определение №239 от 28.06.2021г.,постановено по гр.д.№835/2021г.по описа на НРС,с което съдът е ПРЕКРАТИЛ производството по гр.д.№835/2021г.по описа на НРС поради недопустимост на иска за признаване за установено по отношение на ищцата П. М. Х. и ответницата П.И. С,че ответницата П.И. С **не е собственик** на апартамент №62 ,представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 51500.507.532.1.62 по КККР на гр.Несебър,със застроена площ 28.10 кв.м.,с предназначение: жилище,апартамент,с адрес на имота: гр.Несебър,“Сън Райс“,находящ се в многофункционална сграда в к.к.Слънчев бряг-запад,комплекс „Сън Райс“,етаж 6 **поради недопустимост на иска.**

Частната жалба е допустима-подадена е в законоустановения срок от лице,разполагащо с активна процесуална легитимация за обжалване на оспорения съдебен акт.Внесена е в срок държавната такса за обжалването.

Жалбоподателката Х. е оспорила като неправилно определението на НРС,с което е прекратено като недопустимо производството по делото,образувано по предявения срещу Петрушка С **отрицателен установителен иск за собственост.**Оспорено е становището на районния съд,че за ищцата не съществува правен интерес от предявяване на отрицателен установителен иск за собственост срещу взискател по изпълнителното дело,комуто е възложен недвижимият имот,срещу който е насочено изпълнението,а за нея,като трето на изпълнението лице би възникнала възможност да защити правата си,като предяви установителен иск с правно основание чл.524 ГПК или с иск по чл.440 ал.1 ГПК при определени условия.Жалбоподателката счита,че процесуалната възможност на третото лице,заявяващо самостоятелни права върху процесния имот да предяви иск за собственост, произтича от разпоредбата на чл.498 ал.2 ГПК,а не от разпоредбата на чл.440 ал.1 ГПК.Моли за отмяна на определението и връщане на делото на НРС за продължаване на съдопроизводствените действия.

По основателността на частната жалба от фактическа и правна страна въззивният съд намери следното:

П.Х. е предявила пред НРС отрицателен установителен иск за собственост срещу Петрушка С, като е отправила до съда искане да се приеме за установено, че ответницата не е собственик на апартамент №62, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 51500.507.532.1.62 по КKKP на гр. Несебър, със застроена площ 28.10 кв.м. Ищцата е твърдяла, че по силата на съдебно решение от 27.05.2020г., постановено по гр.д. №826/2019г. по описа на НРС е прието за установено по отношение на ответниците Х и Е Иче ищцата П.Х. е едноличен собственик на гореописания апартамент на основание изтекла придобивна давност. Твърдяла е, че е узнала за насрочен въвод във владение за 28.06.2021г. от оставено съобщение във входа на кооперацията, извършила справки и узнала, че за имота има издадено и влязло в сила Постановление за възлагане от 16.11.2020г., вписано в СВ-гр. Несебър като акт №46 т.6, №1845/13.04.2021г. Заявила е твърдение, че е придобила правото на собственост върху процесния апартамент на основание изтекла придобивна давност, а с вписването на постановлението за възлагане ответницата оспорва правото на собственост на ищцата, с което се обосновава правният интерес на ищцата от предявяване на отрицателен установителен иск за собственост срещу купувача на имота от публичната продан Петрушка С.

При така изложените по-горе, заявени в исковата молба твърдения по фактите и вида на търсената съдебна защита, въззивният съд намира, че правилно НРС е разсъждавал относно допустимостта на предявен отрицателен установителен иск за собственост съобразно процесуалната възможност на третото лице да предяви отрицателен установителен иск по реда на чл.440 ГПК за установяване по отношение на вискателя и длъжника, че имуществото, спрямо което е насочено принудително изпълнение, не принадлежи на длъжника. Правилни са и изводите на съда, че трето лице, което заявява права върху имуществото, предмет на изпълнението има правен интерес да предяви иск с правно основание чл.440 ГПК и иск с правно основание чл.524 ГПК, в хипотеза на отлагане на насрочен въвод във владение. Те са обусловени от твърдението на ищцата, че въвод във владение е насрочен, но не е извършен и тя желае да защити владението си и да спре въвода.

Основателен е доводът на жалбоподателката, че в случая е налице финализирано принудително изпълнение с постановление за възлагане, влязло в сила и вписано в СВ, а искът е насочен срещу купувача от публичната продан, на когото е възложен имота и е насрочен въвод във владение. Въззивният съд не споделя обаче становището на жалбоподателката, че съобразно заявените факти, предявеният отрицателен установителен иск за собственост е допустим, тъй като третото лице има правен интерес да защити правата си с иск за собственост срещу купувача от публична продан на основание чл.498 ал.2 ГПК.

От заявените в исковата молба твърдения по фактите и представените доказателства се установява несъмнено, че ищцата обосновава своя правен интерес от предявяване на отрицателния установителен иск с факта на насрочения от ЧСИ въвод във владение на купувача от публична продан. Разпоредбата на чл.498 ал.2 ГПК обаче гласи, че въводът на купувача от публична продан **се извършва срещу всяко лице, което се намира във владение на имота, а то може да се брани само с иск за собственост. Тъй като въводът във владение на купувача от публична продан се извършва безусловно срещу всяко лице, което е във владение на имота, то третото лице, заявяващо свои права има правен интерес от предявяване само на положителен иск за собственост, след извършен въвод във владение, за да установи твърдяното свое право и да получи изпълнителен титул, с който да може да си върне обратно владението върху имота, в който е въведен купувачът от публичната продан.** Искът по чл.498, ал.2, изр.2 от ГПК е положителен иск за собственост – с него третото лице заявява *свои самостоятелни права* върху имота и иска да установи спрямо купувача *правото си на собственост* върху имота, за да постигне връщане обратно на владението му, което му е отнето при въвода във владение на купувача от публичната продан. В случая ищцата е предявила отрицателен установителен иск за собственост, като желае да бъде установено, че ответницата- купувач на имота от публична продан, не е собственик на процесния апартамент. В специалната хипотеза на чл.498 ал.2 изр.второ ГПК обаче, третото лице има правен интерес от предявяване само на положителен

иск за собственост, какъвто очевидно не е предявен, а правен интерес от предявяване на отрицателен установителен иск не може да бъде обоснован с предстоящия въвод във владение на купувача от публична продажба, тъй като, както се посочи по-горе, въводът се извършва безусловно срещу всяко лице, което е във владение на имота.

По гореизложените съображения, изложени в отговор на оплакванията на жалбоподателката, въззивният съд споделя напълно крайния извод на НРС относно недопустимостта на предявения отрицателен установителен иск за собственост поради липса на правен интерес на ищцата, поради което обжалваното определение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Мотивиран от гореизложеното Бургаският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение №239 от 28.06.2021г., постановено по гр.д. №835/2021г. по описа на НРС.

Определението подлежи на обжалване с частна касационна жалба в едноседмичен срок, считано от датата на връчването му на жалбоподателката П.Х. чрез Окръжен съд гр. Бургас пред ВКС на Република България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____